

Komádi, 1911. január 31. – Budapest, 2003. június 26.

Kisiparoscsaládban született, apja szabómester volt. Három polgári osztályt végzett, majd kitanulta apja mesterségét, szabó segédlevelet szerzett. 1931-ben a fővárosba költözött, belépett a szabóiparosok szakszervezetébe, csatlakozott az illegális kommunista párthoz, bekapcsolódott a KIMSZ tevékenységébe. 1932-ben nyolc hónapra ítélték, a büntetés letöltése után kitiltották Budapestről, a KMP déli kerületi titkára lett. 1934-ben öt hónap, 1936-ban két hónap fogházbüntetést kapott politikai tevékenységéért. 1938-ban Kispesten szabóműhelyt nyitott. 1940-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, 1943-tól a szociáldemokrata kisiparosok kispesti csoportjának elnöke volt. 1944 végén partizáncsoportot szervezett. Belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1945 elején a pestszentlőrinci rendőrkapitányság vezetője lett, tagja lett az ideiglenes képviselő-testületnek, majd 1945. májustól Bihar megye rendőrfőkapitánya volt. Négy hetes pártiskolát végzett. 1946 októberében áthelyezték a Belügyminisztérium Államvédelmi Osztályához. 1947 elején leszerelt, Kispesten szabóműhelyt nyitott. 1948. júniusban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, novemberben törzstiszti tanfolyamon vett részt, alezredesi rendfokozatot kapott, majd hadosztályparancsnok lett. 1950-ben a magasabb parancsnoki tanfolyam elvégzése után, vezérőrnagyi rangban hadtest irányítására kapott megbízatást. 1951. márciustól a Magyar Néphadsereg Légierő parancsnoka; 1955. májustól a 3. lövészhadtest törzsfőnöke 1956 októberéig. 1956. november 4. után a Nógrád megyei fegyveres erők parancsnoka, kormánybiztos; neve összekapcsolódott az 1956. december 8-i salgótarjáni vérengzéssel. 1957. februárban kinevezték a MN hadtápfőnökévé. 1957. júniusban honvéddé fokozták le, eltávolították a honvédség állományából. Nyugdíjazásáig vállalati igazgató volt. Az 1953. május 17-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Szolnok megyei listáján országgyűlési képviselőnek választották meg.